

DÍVKY NOCI

SVĚT, O KTERÉM SE NEMLUVÍ

JIRÍ ROTH

Návštěvy míst nekonečných rozkoší

DÍVKY NOCI

SVĚT, O KTERÉM SE NEMLUVÍ

JSOU VŠUDE KOLEM NÁS - ŽENY, KTERÉ PRODÁVAJÍ
TĚLO, ALE JEJICH PRAVDU NIKDO NEZNÁ.

JAKÉ JSOU SKUTEČNÉ OSUDY TĚCH, O KTERÝCH SE JEN
ŠEPTÁ? PROČ SE ROZHODLY PRO TUTO CESTU? A CO
SKRÝVAJÍ ZA ZDMI, KAM VĚTŠINA LIDÍ NEVIDÍ?
PŘÍBĚHY BEZ PŘEDSUDKŮ A ILUZÍ, JAK JE ZAŽIL MUŽ,
KTERÝ POZNAL JEJICH SVĚT ZBLÍZKA.

CHCETE NAHLÉDNOUT DO SVĚTA, O KTERÉM SE
NEMLUVÍ?

PAK OTEVŘETE TUTO KNIHU.

Prostitutky jsou ženy, které pod pláštěm nabízeného potěšení hledají
u mužů spasení.

– autor této knihy

Muži se v pohledu na prostitutky dělí na dvě skupiny:
Jedni tvrdí, že nebudou platit za něco, co mohou mít
zadarmo, druzí oceňují snadnost výběru a dostupnost
žen, na které by si jinak netroufli. A já? Já miluju
celé to dráždivé prostředí bordelů – i s jeho pasáky
a předraženým pitím na baru.

Kristýnka

Stála tam poněkud zakřiknutá mezi ostatními děvčaty, která se bavila a nahlas smála a byla ke klientům přehnaně lascivní. Kristýna se držela stranou – zřejmě se takto chovat neuměla, nebo tu byla nová. Neměla nijak lákavou postavu. Oblé boky přecházely plynule do velkého zadku, z něhož vycházely krátké nohy s baculatými koleny. Co ovšem na jejím těle jasně převažovalo, byla její prsa. Obrovská pevná ňadra.

Oslovil jsem ji. Viditelně ji to znervóznilo. Na obličeji se jí usadil křečovitý úsměv. Když si mě odváděla do pokoje, všiml jsem si, jak se ostatní dívky za námi zvědavě dívají.

Zavřela za náma dveře a začala se horečně svlékat. „Tady se můžeš osprchovat,“ oznámila mi a polkla nasucho. Ze sprchy jsem pozoroval, jak lačně pije vodu z plastové lahve. Vyšel jsem zahalený do osušky. Byla už nahá. Když viděla, jak přicházím, lehla si na záda a roztáhla nohy. Díval jsem se na ni. „Neblázni, nechci s tebou spát.“ Nejdřív vytřeštila oči a pak se jí viditelně ulevilo. Posadil jsem ji na kanape a hladil její velká prsa. „Ty seš tu dnes poprvé?“ Zeptal jsem se. Přikývla.

Kristýna měla obrovská prsa a neméně velké dluhy. Měla manžela dělníka, který nosil domů podprůměrný plat a malého synka, který lehce zaostával za svými vrstevníky. Chtěla pro něho to nejlepší a i ona se chtěla mít dobře. A tak si zvolila tuhle obživu. Když mi to vyprávěla, byla už klidnější, ale stejně se musela každou chvilku napít, jak jí nervozitou vysychalo v krku.

Byl jsem její historicky první klient a možná že můj přístup ji přesvědčil, že to nebude tak hrozná obživa. Zaplatil jsem jí patnáct stovek za pohled na její nahé tělo a odcházel s dobrým pocitem. Nikdy víc už jsem ji v tom podniku neviděl. Občas si na ni vzpomenu. Jestlipak vydržela a podařilo se jí vymanit z dluhů, nebo se vrátila do svého městem ušpiněného života a teď si vyčítá, že to vzdala? Kdo ví.

Prostitutka je žena, která prodává to, co si moudrá žena dává zadarmo.

– George Bernard Shaw

George Bernard Shaw (1856–1950), známý na své naléhání jako Bernard Shaw, byl irský dramatik, kritik, polemik a politický aktivista. Jeho vliv na západní divadlo, kulturu a politiku trval od 80. let 19. století až do jeho smrti a i poté. Shaw se stal předním dramatikem své generace a v roce 1925 mu byla udělena Nobelova cena za literaturu.

Petra

Vypadala jako holka od kolotoče, ale nebyla. Pocházela ze Žižkova, kde pořád i bydlela. Měla hrubý a zvučný hlas, když se smála, kloktal jí v hrdle nikotinový chraplák a její erotické vystupování nebylo vůbec erotické. Já ji nechtěl, ale přilepila se na mě a začala mě lákat k sobě do pokoje.

Bránil jsem se jí, ale tvrdila, že se mi to bude líbit a tak dlouho do mě hučela, až jsem se podvolil. Na sex s ní jsem ale neměl ani pomyšlení. Slíbil jsem jí, že jí dám nějakou minimální částku, když mě nebude k ničemu nutit. Ochotně souhlasila a vystříhla přede mnou úplně senzační tanec, který vůbec neladil s jejím civilním projevem. Dokonce se mi při tom tanci chvilka zdála i docela svůdná. Dohrála hudba a z něžné dívky už byla zase holka žižkovských ulic. Popadla láhev a nalila si plnou sklenku, kterou do sebe nadvakrát obrátila. Nabídla mi také a já si s chutí dal. Mám rád Jacka. V tom jsme se shodli.

No a pak jsme seděli proti sobě, já na posteli, ona v malém křesílku a vyprávěla mi, jak nedokončila střední školu a odjela tancovat do Německa. Prý do puritánských podniků, kde byly pouze topless tanečnice, ale klienti měli zakázáno se jich dotýkat. Mohli jediné v oddělených budoárech, kde ovšem za tanec zaplatili cenu ojetého vozu. Tam se Petra naučila dohadovat soukromé návštěvy u pánů a vydělala si první velké peníze. Jenomže cizinecká policie tam nebyla moc vstřícná a Petra se vrátila do Prahy. Bohatá na zkušenosti i bankovky. Ten život se jí zalíbil. Chlapa nepotřebovala, protože sexu měla, kolik chtěla, a postarat se o sebe dokáže sama.

Když jsme se loučili, dala mi svoje telefonní číslo. A kladla mi na srdce, abych jí zavolal dřív, než zapomene, kdo jsem. Doufám, že dnes už si na mě nepamatuje vůbec.

Můj první klient mi dal víc peněz za hodinu, než můj otec za měsíc. Tehdy jsem pochopila, jak funguje svět.

– anonymní prostitutka

Juanita

Objevil jsem si v jednom podniku ve španělském Figueres. Přitočila se ke mně u baru a odvedla si mě do pokoje. Byla živočišná a veselá. Z mobilu pustila španělské rytmy a tančila. Měla svůj čas, který věnovala hostům, vyměřený půl hodinou.

Ptala se mě, odkud jsem a co dělám u nich ve městě. Když jsem jí řekl, že jenom projíždím, mihlo se v jejím obličejí zklamání. Prosím? Prý už dlouho neměla muže, jako jsem já. Ráda by si se mnou vyrazila jen tak a ukázala mi město. Byla na něj pyšná. Ne jen kvůli tomu, že se tam narodil Dalí, ale protože je tam krásně a má to tam ráda.

Bydlela se svou matkou, o kterou se jako nejstarší z dětí starala. Maminka neměla ani ponětí, čím se její dcera živí, myslela si, že je servírka. Prý také někdy je. Tvrdila, že španělské slunce je nejkrásnější na světě. Nikdy nikde nebyla, ale tohle věděla naprosto přesně. A zase mi zatančila. Přitom si zpívala a servírovala mi s úsměvem a veselýma očima to nejcennější, co měla. A k tomu byla něžná a mazlivá.

Třikrát jsem si prodloužil pobyt s ní, protože mi u ní bylo moc hezky. A pak zavolala na recepci, že pro dnešek končí a mě si tam ještě několik hodin nechala. Loučili jsme se něžným polibkem. Sešla se mnou dolů a vyprovodila mě až ke dveřím. Naposledy mě objala a popřála mi šťastnou cestu.

Šel jsem pěšky zpátky do kempu, nade mnou se klenula obloha plná hvězd a já jsem si odnášel jeden z nejkrásnějších zážitků svého života.

Prostituce není nejstarší řemeslo, ale nejstarší vykořisťování.

– Gloria Steinem

Gloria Marie Steinem (1934) je americká novinářka a společensko-politická aktivistka, která se na konci 60. a na počátku 70. let 20. století stala celostátně uznávanou vůdčí osobností druhé vlny feminismu ve Spojených státech. Steinem byla sloupkařkou časopisu New York a spoluzakladatelkou časopisu Ms.